

הנקרא צדיק דהיינו ליסוד דז"א **דְּהָא אֵינּוּן טַחְנִין לִיהּ לְהָהוּא מְנָא**
דְּאִתְיָא מְלַעֲיָא כי הנצח והוד טוחנים ומכינים את המן הבא מלמעלה מא"א
 דרך התפארת ומעבים אותו, **וְכַל הָהוּא טִיבוּ מִתְפְּנִישׁ בְּגוּוֹיָהּוּ,**
לְמִיָּהֵב לִיהּ לְדִרְגָּא דְּצַדִּיק וכל אותו השפע הטוב יורד ומתקבץ בתוך
 הנו"ה כדי לתת אותו ביסוד הנקרא צדיק, **בְּגִין דִּיתְפָּרְכוּן צַדִּיק מִהָהוּא**
נְזִילוּ דְלַהוֹן כדי שהמלכות הנקראת צדק תתברך מאותה ירידת השפע, **וְעַל**
דָּא טַחְנִין מְנָא לְצַדִּיקֵיָא ולכן אמרו שהם טוחנים מן לצדיקים ולא טוחנים
 מן לצדיק. **מֵאַן צַדִּיקֵיָא דָּא צַדִּיק וְצַדִּיק** כי הם ב' צדיקים צדיק וצדק
 יסוד ומלכות, **יוֹסֵף וְרַחֵל, דְּכַד מוֹדוּוֹן בְּחֵדָא צַדִּיקִים אֶקְרוּ**
 והם בחינת יוסף שהוא יסוד דז"א ורחל שהיא בחינת הנוק' דז"א שכאשר מתחברים יחד
 נקראים צדיקים.

נצח והוד טוחנים מן ליסוד ומלכות

וְאֵלִין טַחְנִין מְנָא לְצַדִּיקֵיָא וְדָאִי ונצח והוד ודאי הם הטוחנים את
 המ"ן לצדיקים יסוד ומלכות, **וְעַל דָּא וְשַׁחְקִים יִזְלוּ צַדִּיק וְעַל**
 זה אמר ושחקים יזלו צדק שקרא לנו"ה שחקים מלשון ששחקים וטוחנים את המ"ן ומשם
 מטיפים אותו למלכות הנקראת צדק.

השפּע יורד לתחתונים ע"י המלכות

כִּדִּין וכאשר הנו"ה ישפיעו המן שטחנו לצדיקים או **תִּפְתַּח אֶרֶץ לְתַתָּא**.

וַיִּפְרוּ יִשְׁעוֹ, בְּנֵי עֲלָמָא המלכות הנקראת ארץ תפתח גם היא את

פתחיה להשפיע לתחתונים ובני העולם יפרו וירבו בשפּע הישועה שתבא אליהם מהמלכות.

וַצִּדְקָה תִצְמִיחַ יַחַד, כָּל רַחֲמֵי, וְכָל טִיבוֹ דְעֲלָמָא סְגִיאוּ

ומש"כ צדקה תצמיח יחד פירושו כל הרחמים וכל טוב העולם יתרבו, **וּמְזוּנֵיהוּ**

דְּבְנֵי נְשָׂא מִשְׁתַּפְּחֵי בְעֲלָמָא ומזונות בני העולם יהיו מצויים להם

בשפּע, **כִּדִּין חֲדוּהָ עַל חֲדוּהָ אֶתּוֹסָף, וְכָל עֲלָמִין**

מִתְּבָרְכָאן ואז יתוסף שמחה על שמחה וכל העולמות יתברכו בשפּע ומזון [קע].

אָמַר רַבִּי אֶחָא, אֱלֹמְלָא לָא אֶתִּינָא אֱלָא לְמִשְׁמַע דָּא

דִּי אם לא באתי אלא כדי לשמוע דברים נפלאים ונוראים אלו די היה לי.

אור הרשב"י

הרי הוא סותם צינורות השפּע ואין דרך להשפיע עוד ולהרבות את השפּע יותר אם לא הברכות הנאמרות בכונה כראוי כפי שתקנו לנו חז"ל כי כשאדם מברך במטבע הברכה שתיקנו לנו חז"ל הרי הוא עולה בברכתו עד למעלה למעלה לרום המעלות ומשם ממשיך ומשפיע תוספת ברכה וקדושה בכל העולמות.

[קע] ומה שאמר שחדוה על חדוה יתוסף יש לבאר כי כאשר יורד השפּע ועם ישראל משתמשים בו כראוי ומברכים על המזון בכוונה כראוי אז מרבים את השפּע עוד בצינורות העליונים ושוב יורד עוד ועוד שפּע ואינו נפסק וזהו שמתוסף שמחה על השמחה שבאה כבר ובירכו עליה, מה שאין כן אם אין על מה לברך או שאדם אינו מברך כראוי

הלימוד היומי

לע"נ חכם יהושוע שרבאני זצוק"ל

רצונו של האדם להוריד שפע הברכות מלמעלה ולייחד שם הוי"ה ב"ה

פֶּתַח רְבִי יוֹסִי וְאָמַר לבאר הכתוב, (שופטים ה) **לְבִי לְחֹזְקִי**

יִשְׂרָאֵל הַמִּתְנַדְּבִים בְּעַם בְּרַכּוֹ יְהוָה. [קטא] **תָּא תָּוִי**

בא וראה, **כָּל רְעוּתָא וְכָל לְבָא דְבַעֵי בַר נָשׁ** כל רצונו של האדם

וכל ליבו צריך להיות **לְאִרְקָא בְּרַכָּאן מֵעֵילָא לְתַתָּא, לְיַחְדָּא**

שְׁמָא קַדִּישָׁא להוריד ולהשפיע שפע הברכות מלמעלה מאו"א לזו"ן כדי לייחד

שמו הגדול הוי"ה היינו ע"י המשכת המוחין מאו"א לזו"ן שע"י זה הם ראויים ליחוד.

לְבַעֵי בְּעִלּוּתָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּרַעוּתָא וּבְכוּנָה

דְּלְבָא, לְנַגְדָּא מִתְּהוּא נַחְלָא עֲמִיקָא וצריך כל זה להיות ע"י

התפילה לקוב"ה ברצון והתעוררות הלב ובכוונת הלב להמשיך מאותו נחל עמוק היינו יסוד

הבינה הנקרא נחל, **כְּמָה דְכְּתִיב,** (תהלים קל) **מִמַּעַמְקִים קָרָאתִיךְ**

יְהוָה, דְּתַמָּן עוֹמְקָא דְכְּלָא, בְּעֲמִיקֵי עֲלָאִי כמו שכתוב ממעמקים

קראתיך ה' שהוא עומק הבינה כי שם הוא עומק ושורש כל הספירות דז"א בעומקים אלו

שהם יסודות או"א, **דְּאֵינּוֹן שִׁירוּתָא עֲלָאָה דְּאָבָא וְאֵימָא**

מְזֻדְּוִגִין ששם הוא תחילת הגילוי של הפרצופים העליונים שיש בהם יחוד כי משם

אנו רואים בחינת פרצופים נפרדים כביכול לצד הדוכרא ולצד הנוק' ומתגלה יחודם דלא

פסיק לעלמין.

אור הרשב"י

[קטא] **ופירוש הפסוק בפשוטו** שאמרה **חכמי ישראל המתנדבים לעורר את העם**
דבורה הנביאה ליבי מתעורר לאהוב את **ולומר להם לשוב בתשובה ולברך את ה'.**

הלימוד היומי

לע"נ חכם יהושוע שרבאני זצוק"ל

לבי לחוקקי לב מאו"א ולא חוקקי לב מזו"ן

אֹנֶה הָכָא לְבִי לְחֻקֵּי יִשְׂרָאֵל, מֵאֵן חֻקֵּי יִשְׂרָאֵל. כר

כאן אמרה דבורה הנביאה ליבי לחוקקי ישראל מי הם חוקקי ישראל לָא

כְּתִיב חֻקֵּי יִשְׂרָאֵל, אֵלֵא לְחֻקֵּי לא כתוב חוקקי ישראל דמשמע

זו"ן שהם חוקקים אלא לאותם שחוקקים אותם. **אֵלֵין אָבֵא וְאִמָּא, דְּאֵינֻן**

מְחַקְקֵי לְיִשְׂרָאֵל קְדִישָׁא, דְּאִיהוּ נְגִיד מְבִינֵיהוּ והם אבא

ואמא שהם החוקקים את ז"א הנקרא ישראל הקדוש שמהם הוא נמשך.

הקב"ה מקשיב לתפילות עם ישראל

הַמִּתְנַדְבִּים בְּעַם, אֵלֵין אֵינֻן אֲבָהוּ, דְּאֲקֵרוּן נְדִיבִים

המתנדבים בעם הם האבות בחינת חג"ת שנקראים נדיבים, **כְּמָה**

דְּאֵתְ אָמַר (תהלים מז) **נְדִיבֵי עַמִּים נֶאֱסָפוּ עִם אֱלֹהֵי**

אֲבָרְהָם. כמו שכתוב נדיבי עמים נאספו עם אלהי אברהם האבות נקראים נדיבי עמים

כי הם נאספו מבין העמים ללכת אחרי הקב"ה והם נמשכו אחר אלהי אברהם **כְּדִין**

בְּרָכוּ יְהוָה, לְנִגְדָא מְנִיה בְּרָכָאן לְתַתָּא, וַיִּשְׁתַּבְּחֻן

בְּרָכָאן בְּעֵלְמָא בְּלָהוּ ואז כתוב ברכו ה' להמשיך ממנו הברכות לתחתונים

וימצאו הברכות בעולם כולו, **דְּכַד הָכָא מְשִׁתַּבְּחִין בְּרָכָאן**

מְלַעֲיָלָא כְּלָא הוּא בְּחֻדְוֹתָא כְּלָא הוּא בְּשְׁלִימוּ כי כאשר

נמצאים כאן הברכות מחג"ת כל העולמות בשמחה והכל הוא בשלימות כי אין ההשפעה